

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/41/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5417202984
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5417202984.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstříka, v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému Z. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. E., A. D. XXXX/X, o zaplatenie 2.280,83 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č. k. 10Csp/33/2017-80 zo dňa 6. novembra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, v ktorom žalobu vo zvyšku zamietol a v časti výroku, ktorým umožnil splácať žalovanému priznanú sumu v splátkach po 100,- eur mesačne, potvrdzuje.

Vo výroku o trovách konania mení tak, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej, ponecháva rozsudok nedotknutý.
Žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.280,83 eur, a to v splátkach po 100,- eur mesačne splatných vždy do každého 25. dňa v mesiaci vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a rozhodol, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86 %.

2) Žalovaný uznal časť nároku uplatneného podanou žalobou predstavujúcu žalovanú istinu 2.280,83 eur, súd o tejto časti rozhodol rozsudkom pre čiastočné uznanie nároku, zároveň aplikujúc ustanovenie § 232 ods. 3 CSP umožnil žalovanému splácať priznanú istinu 2.280,83 eur v splátkach po 100,- eur mesačne, ktorých splatnosť zároveň určil, pričom v tomto smere súd prihliadol na postoj žalovaného k svojmu dlhu (žalovaný uznal žalovanú istinu) a na jeho súčasné finančné možnosti, keď z vyjadrenia žalovaného vyplynulo, že jeho čistý mesačný príjem spolu s diétami činí 1.000,- eur, pričom sa s manželkou starajú o dve nezaopatrené deti. V konaní však nebol zo strany žalobcu predložený žiadny listinný dôkaz preukazujúci dojednanie úroku pre prípad nepovoleného prečerpania na účte. Preto podľa názoru súdu žalovanému nevznikla povinnosť platiť požadovaný úrok. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP tak, že priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na ich náhradu v rozsahu 86 %.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby súd rozhodnutie zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu. Mal za to, že má nárok na úrok 28 % ročne, nakoľko nejde o náležitosť, ktorú mal dojednať v zmluve, ale postačí iba informovať spotrebiteľa o úrokovej sadzbe na trvanlivom médiu (podľa ust. § 18 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa), čo urobil. Nesúhlasil s

možnosťou, aby žalovaný splácal svoj dlh v splátkach, pričom poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 24Co/322/2016-85 zo dňa 01. 03. 2017. Nesúhlasil ani s výrokom o trovách konania, keď súd nemal pri výpočte úspechu žalobcu zohľadňovať aj príslušenstvo pohľadávky.

4) Vo vyjadrení uviedol, že neumožnenie splácať dlh v splátkach nebránilo žalovanému uskutočňovať platby na dlh, ktorým by jeho výšku znižoval. Diéty žalovaného sú súčasťou príjmu a majú byť zohľadnené pri posudzovaní jeho finančnej situácie.

5) Žalovaný vo vyjadrení poukázal na svoj plat a jeho výpočet, pričom priložil aj doklad o jeho výške. Žalobca mu neumožnil splácať jeho dlh v splátkach, hoci mal snahu svoj dlh vyriešiť. Poukázal aj na to, že pri podpise zmluvy by mal byť upozornený na všetko, čo má splácať a s čím má počítať.

6) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, v ktorom žalobu vo zvyšku zamietol a v časti výroku, ktorým umožnil splácať žalovanému priznanú sumu v splátkach po 100,- eur mesačne, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, vo výroku o trovách konania podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v rozsahu 100 %. Vo zvyšnej časti (vo výroku, ktorým žalobe čiastočne vyhovel), odvolaním nenapadnutej, ponechal rozsudok nedotknutý.

7) Pokiaľ išlo o meritum veci a skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

8) Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, pokiaľ tento nepriznal žalobcovi nárok na úroky 28 % ročne, nakoľko nebolo preukázané, že by si žalobca a žalovaný individuálne takýto úrok dojednali. Žalobca nepreukázal platné individuálne dojednanie takéhoto úroku priamo v spotrebiteľskej zmluve, nepredložil žiadnu listinu, ktorá by bola podpísaná obidvoma zmluvnými stranami a z ktorej by bolo nepochybné, že sa so žalovaným dohodol o výške úroku v prípade nepovoleného prečerpania účtu.

9) Žalobca namietal možnosť splátok, ktorá bola daná žalovanému. Súčasná právna úprava v ust. § 232 ods. 3 CSP umožňuje súdu rozhodnúť o tom, že povolí žalovanému dlhšiu dobu na zaplatenie dlžnej sumy ako sú 3 dni. V danom prípade pristúpil k umožneniu splatenia dlžnej sumy v splátkach, čo nepochybne predstavuje splatenie v dlhšej lehote ako sú tri dni. Hoci to z ustanovenia § 232 ods. 3 CSP nevyplýva *expresis verbis*, k takému záveru je možné sa dopracovať výkladom predmetného ustanovenia.

10) Súd pri rozhodnutí o povolení splatiť dlžnú sumu v splátkach nepochybne vychádzal z vykonaného dokazovania na pojednávaní, kde svoje tvrdenia uviedol žalovaný, pričom na toto pojednávanie bol riadne predvolaný aj žalobca a mal možnosť na tieto tvrdenia reagovať. To, že sa žalobca rozhodol nezúčastniť sa na pojednávaní (pričom sa vopred písomne ospravedlnil), je jeho slobodné rozhodnutie, avšak musel si byť vedomý, že tým sa vzdáva možnosti reagovať na vývoj procesnej situácie, ktorý nastane na pojednávaní, vrátane možnosti reagovať na tvrdenia žalovaného. Odvolací súd teda dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval procesne správne, správne aplikoval ustanovenie § 232 ods. 3 CSP, ktoré tiež správne interpretoval. Odvolacia námietka žalobcu, že súd prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, teda nebola dôvodná.

11) Takto určenými splátkami bude plnenie uhradené približne za dva roky, čo je podľa odvolacieho súdu primerané osvedčeným príjmom a výdavkom žalovaného, jeho životnou a sociálnou situáciou a nebude mať nepríjemný negatívny dopad na oprávnené záujmy žalobcu. Pozícia žalobcu je posilnená aj tým, že v prípade, ak svoju pohľadávku z rozsudku nebude žalovaný platiť, potom nastanú účinky predpokladané v § 232 ods. 4 CSP, že omeškanie jednej zo splátok má za následok splatnosť celého plnenia. To dáva určitú istotu pre žalobcu, že hrozba bude dostatočnou výzvou pre dlžníka, aby svoje zákonné povinnosti plniť dlh v splátkach plnil riadne a včas.

12) Pokiaľ išlo o výrok o trovách konania v danom prípade sa odvolací súd nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, pokiaľ išlo o rozhodnutie o trovách konania a určenie pomeru úspechu a neúspechu vo veci. Súd prvej inštancie mal pri tomto výpočte vychádzať z vyčíslenej istiny.

13) Odvolací súd analogicky vychádzal z názoru, že pevnou sumou vyčíslené príslušenstvo pohľadávky sa zahŕňa do základu pre výpočet súdneho poplatku, a preto iba takáto suma môže tvoriť základ pre výpočet úspechu a neúspechu v spore ako takom. Vzhľadom na to, že predmetné úroky neboli určené pevnou sumou, nezahŕňali sa do základu pre výpočet súdneho poplatku, a teda sa nemali zahrnúť ani do rozhodovania o trovách konania pri výpočte úspechu a neúspechu strán v spore. Súd sa takto stotožnil s názorom Najvyššieho súdu SR vyjadreného v uznesení sp. zn. 6 Obo 243/2007 zo dňa 27. novembra 2008, podľa ktorého mal za to, že pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, keďže príslušenstvo (úrok z omeškania) nevyčísli vo svojej žalobe. Teda v danom prípade bol žalobca plne úspešný v uplatnenej istine, a preto má aj nárok na náhradu trov konania, voči žalovanému, na súde prvej inštancie v rozsahu 100 %.

14) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 2 CSP, nakoľko žalobca aj žalovaný mali (každý) iba čiastočný úspech v odvolacom konaní, rozhodol súd tak, že im nepatrí právo na náhradu trov konania.

15) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).